Sbírka soudních rozhodnutí

STANOVISKO GENERÁLNÍHO ADVOKÁTA
NIILA JÄÄSKINENA
přednesené dne 24. září 2015 [1]

Spojené věci C-283/14 a C-284/14

CM Eurologistik GmbH (C-283/14)
proti
Hauptzollamt Duisburg
a
Grünwald Logistik Service GmbH (C-284/14)
proti
Hauptzollamt Hamburg–Stadt

[žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podané Finanzgericht Düsseldorf (Německo) a Finanzgericht Hamburg (Německo)]

„Řízení o předběžné otázce — Antidumpingové clo uložené z dovozu některých upravených nebo konzervovaných citrusových plodů pocházejících z Číny — Opětovné uložení antidumpingového cla uloženého původním nařízením, které Soudní dvůr prohlásil za neplatné — Opětovné zahájení řízení ve věci určení běžné hodnoty — Opětovné uložení antidumpingového cla na základě stejných údajů“

I – **Úvod**

1. Oběma svými žádostmi o rozhodnutí o předběžné otázce předloženými Soudnímu dvoru vnitrostátní soudy hledají odpověď na to, zda je platné prováděcí nařízení Rady (EU) č. 158/2013 ze dne 18. února 2013 o opětovném uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých upravených nebo konzervovaných citrusových plodů (mandarinek atd.) pocházejících z Čínské lidové republiky [2]. Tyto otázky v podstatě znázorňují dialektiku mezi antidumpingovými právními předpisy jako systémem ochranných opatření v rámci obchodní politiky na jedné straně a jako výrazem přijetí administrativního rozhodnutí, které podléhá soudní kontrole, na straně druhé.

2. Otázky byly položeny v rámci sporů mezi společností CM Eurologistik GmbH (dále jen „Eurologistik“) a Hauptzollamt Duisburg (hlavní celní úřad Duisburg), respektive společností Grünwald Logistik Service GmbH (dále jen „GLS“) a Hauptzollamt Hamburg-Stadt (hlavní celní úřad města Hamburk) ve věci výběru antidumpingového cla z dovozu konzervovaných mandarinek pocházejících z Čínské lidové republiky celními orgány.

1 — Původní jazyk: francouzština.

2 — Úř. věst. L 49, s. 29, dále jen „sporné prováděcí nařízení“.

3. Předkládající soudy uvádí několik důvodů neplatnosti sporného prováděcího nařízení. V souladu s návrhem Soudního dvora se však toto stanovisko omezí na otázku, zda v případě částečného opětovného zahájení antidumpingového šetření v návaznosti na rozhodnutí Soudního dvora, který rozhodl o neplatnosti předchozího nařízení o uložení konečného antidumpingového cla, mohou orgány zachovat původní období šetření pro účely určení běžné hodnoty dotyčných výrobků v prováděcím nařízení přijatém později.

II – **Právní rámec**

4. Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (dále jen „základní nařízení“) [3] v bodě 20 svého odůvodnění uvádí:

„Je nutno stanovit, že opatření pozbývají platnosti po pěti letech, pokud přezkum neprokáže, že by měla být zachována. Je rovněž třeba umožnit, aby v případech, kdy jsou předloženy dostatečné důkazy o změně okolností, byl proveden prozatímní přezkum nebo šetření, aby se zjistilo, zda je oprávněné vrácení antidumpingového cla. [...]“

5. Článek 2 základního nařízení, nadepsaný „Zjištění dumpingu“, stanoví, že „[b]ěžná hodnota se obvykle zakládá na cenách, které jsou zaplaceny nebo mají být zaplaceny nezávislým odběratelem v zemi vývozu v běžném obchodním styku“.

6. Článek 2 část A odst. 7 písm. a) základního nařízení stanoví:

„v případě dovozu ze zemí bez tržního hospodářství (5) se běžná hodnota určí na základě ceny nebo početně zjištěné hodnoty ve třetí zemi s tržním hospodářstvím nebo ceny, za niž se prodává výrobek z takové třetí země do jiných zemí včetně Společenství, nebo v případě, že to není možné, na jakémkoli jiném přiměřeném základě, včetně ceny skutečně zaplacené nebo ceny, kterou je třeba zaplatit, za obdobné výrobky ve Společenství, která se v případě nutnosti náležitě opraví o přiměřené ziskové rozpětí.

Vhodná třetí země s tržním hospodářstvím se vybere přiměřeným způsobem s náležitým přihlédnutím ke všem spolehlivým informacím, které jsou k dispozici v době výběru. [...]“

7. Článek 6 základního nařízení, nadepsaný „Šetření“, stanoví:

„1. Po zahájení řízení započne Komise ve spolupráci s členskými státy šetření na úrovni Společenství. Toto šetření se týká dumpingu i újmy a je prováděno současně. Aby bylo zjištění reprezentativní, zvolí se posuzované období, které v případě dumpingu zpravidla odpovídá období nejméně šesti měsíců bezprostředně před zahájením řízení. K informacím, které se týkají pozdějšího období, se zpravidla nepřihlíží.

[...]“

3 — (Úř. věst. L 343, s. 51). Základní nařízení, které vstoupilo v platnost dne 11. ledna 2010, zrušilo a nahradilo nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 1996, L 56, s. 1; Zvl. vyd. 11/10, s. 45), změněné nařízením Rady (ES) č. 2117/2005 ze dne 21. prosince 2005 (Úř. věst. L 340, s. 17) (dále jen „nařízení č. 384/96“).

8. Článek 11 základního nařízení, nazvaný „Platnost, přezkum a vrácení cla“, v odstavcích 2 a 3 stanoví:

„2. Konečné antidumpingové opatření pozbývá platnosti pět let po uložení nebo pět let od ukončení posledního přezkumu, který se týkal dumpingu i újmy, pokud při tomto přezkumu nebylo zjištěno, že dumping a újma pravděpodobně přetrvají nebo se obnoví, pokud opatření pozbude platnosti. [...]

[…]

3. Nutnost zachování opatření může Komise rovněž v podložených případech přezkoumat z vlastního podnětu [...].

Prozatímní přezkum se zahájí, jestliže žádost obsahuje dostatečné důkazy o tom, že zachování opatření na vyrovnání dumpingu už není nutné nebo že újma v případě zrušení nebo změny opatření pravděpodobně nebude přetrvávat ani se neobnoví nebo že stávající opatření nedostačují nebo již nedostačují k vyrovnání účinku dumpingu, který působí újmu. […]“

III – **Skutečnosti předcházející přijetí sporného prováděcího nařízení**

9. Rozhodujícím aspektem pro odpověď na otázky, které byly položeny Soudnímu dvoru, je tudíž dosah rozsudku GLS [4], jímž Soudní dvůr prohlásil nařízení č. 1355/2008, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozu některých citrusových plodů [5], za neplatné. Z bodu 3 odůvodnění tohoto nařízení vyplývá, že šetření dumpingu a vzniklé újmy se týkalo období od 1. října 2006 do 30. září 2007 [6].

10. V rozsudku GLS Soudní dvůr v souladu s generálním advokátem [7] rozhodl, že podle čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení v případě dovozu ze třetí země, která nemá tržní hospodářství, měly evropské orgány přezkoumávat veškeré informace, které mají k dispozici, aby určily obdobnou zemi s tržním hospodářstvím [8].

11. Soudní dvůr tak konstatoval, že „Komise a Rada tím, že určily běžnou hodnotu výrobku, o který se jedná ve věci v původním řízení, na základě ceny skutečně zaplacené nebo té, kterou je třeba za obdobný výrobek zaplatit v Unii, aniž prokázaly, že postupovaly s veškerou řádnou péčí vyžadovanou k určení této hodnoty na základě ceny, za niž se tentýž výrobek prodává ve třetí zemi s tržním hospodářstvím, nesplnily požadavky vyplývající z čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení“ [9].

4 — Rozsudek GLS (C-338/10, EU:C:2012:158).

5 — Nařízení Rady ze dne 18. prosince 2008, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené z dovozu některých upravených nebo konzervovaných citrusových plodů (mandarinek atd.) pocházejících z Čínské lidové republiky, (Úř. věst. L 350, s. 35–45, dále jen „nařízení 1355/2008“). Uvádím, že, rozsudkem Zhejiang Xinshiji Foods Co. Ltd a Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd v. Rada (T-122/09, EU:T:2011:46) Tribunál Evropské unie zrušil nařízení č. 1355/2008 v rozsahu, v němž se týkalo žalobkyň Zhejiang Xinshiji Foods Co. Ltd a Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd z důvodu porušení práv obhajoby a nedostatečného odůvodnění.

6 — Jak vyplývá z 12. bodu odůvodnění nařízení Komise (ES) č. 642/2008 ze dne 4. července 2008 o uložení prozatímního antidumpingového cla z dovozu některých upravených nebo konzervovaných citrusových plodů (mandarinek atd.) pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 178, s. 19).

7 — Viz stanovisko generálního advokáta Y. Bota ve věci GLS (C-338/10, EU:C:2011:636, bod 10), z něhož vyplývá, že „nařízení č. 1355/2008 je protiprávní, jelikož z něj nevyplývá, že orgány Společenství vyvinuly vážně míněné a dostatečné úsilí ke stanovení běžné hodnoty mandarinkových konzerv a konzerv jiných citrusových plodů na základě tuzemských či vývozních cen v jedné z třetích zemí s tržním hospodářstvím uvedených ve statistikách Eurostatu jako země, z nichž byly výrobky se stejným sazebním zařazením jako dotčený výrobek dovezeny v letech 2006 nebo 2007 do Společenství v množstvích, která nejsou zjevně zanedbatelné“.

8 — Musejí se tedy ujistit, že není možné stanovit běžnou hodnotu na základě ceny nebo hodnoty vypočtené ve třetí zemi s tržním hospodářstvím nebo ceny používané v takové třetí zemi pro jiné země, a stanovit běžnou hodnotu odkazem na jiný přiměřený základ.

9 — Rozsudek GLS (C-338/10, EU:C:2012:158, bod 36).

12. V návaznosti na rozsudek GLS Komise zveřejnila dne 19. června 2012 oznámení o opětovném zahájení antidumpingového šetření [10], v němž oznámila, že konečná antidumpingová cla zaplacená na základě nařízení č. 1355/2008 musí být vrácena nebo prominuta. Dále uvedla, že z tohoto rozsudku vyplývá, že „dovoz některých upravených nebo konzervovaných citrusových plodů (mandarinek atd.) [11] do Evropské unie nepodléhá antidumpingovým opatřením uloženým nařízením (ES) č. 1355/2008“. Oznámením bylo také *částečně opětovně zahájeno* antidumpingové šetření týkající se dovozu některých upravených nebo konzervovaných citrusových plodů (mandarinek atd.) pocházejících z Číny, aby byl proveden výše uvedený rozsudek Soudního dvora. V tomto oznámení je uvedeno, že opětovné zahájení šetření se ve vhodných případech týká pouze výběru obdobné země a určení běžné hodnoty podle čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení, jež má být použita pro výpočet případného dumpingového rozpětí.

13. Poté bylo dne 18. února 2013 přijato sporné prováděcí nařízení o opětovném uložení konečného antidumpingového cla, které nabylo účinnosti dne 23. února 2013. Jeho platnost měla skončit dne 31. prosince 2013 [12]. Šetření dumpingu a újmy, o které se opíralo, pokrývalo období od 1. října 2006 do 30. září 2007 [13].

IV – **Spory v původním řízení, předběžné otázky a řízení před Soudním dvorem**

14. Ve věci C-283/14 Eurologistik, společnost poskytující skladové a distribuční služby, umístila ve dnech 20. a 25. března 2013 do řádně schváleného celního skladu mandarinky pocházející z Číny [14]. V dubnu 2013 společnost Eurologistik vyskladnila část výše uvedených mandarinek z celního skladu a následně je přihlásila prostřednictvím celního prohlášení k propuštění do volného oběhu. Za tímto účelem vypočítala antidumpingové clo ve výši 9 657,99 eura. Hauptzollamt Duisburg jí výměrem ze dne 7. května 2013 vyměřil antidumpingové clo ve výši 9 657,99 eura.

15. Společnost Eurologistik podala proti tomuto výměru odpor a uvedla, že sporné prováděcí nařízení je neplatné. Poté, co Hauptzollamt Duisburg vrátil na základě rozhodnutí ze dne 17. května 2013 částku antidumpingového cla ve výši 255,25 eura, zamítl rozhodnutím ze dne 9. září 2013 odpor s odůvodněním, že je vázán uvedeným nařízením. Společnost Eurologistik tedy podala k Finanzgericht Düsseldorf (finančnímu soudu v Düsseldorfu) žalobu proti tomuto rozhodnutí a dovolávala se znovu neplatnosti sporného prováděcího nařízení.

16. Finanzgericht Düsseldorf rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Je [sporné prováděcí] nařízení platné?“

17. Ve věci C-284/14 vyměřil Hauptzollamt Hamburg–Stadt výměrem ze dne 3. dubna 2013 společnosti GLS, která dováží konzervované mandarinky pocházející z Číny, dovozní clo, z toho antidumpingové clo ve výši 62 983,52 eura, na základě sporného prováděcího nařízení.

10 — Oznámení o antidumpingových opatřeních týkajících se dovozu některých upravených nebo konzervovaných citrusových plodů (mandarinek atd.) pocházejících z Čínské lidové republiky a o částečném opětovném zahájení antidumpingového šetření týkajícího se dovozu některých upravených nebo konzervovaných citrusových plodů (mandarinek atd.) pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2012, C 175, s. 19, dále jen „oznámení o opětovném zahájení“).

11 — Týká se mandarinek (včetně tangerinek a mandarinek satsuma), klementinek, mandarinek wilking a dalších podobných hybridů citrusových plodů, které jsou definovány v položce KN 2008, pocházejících z Číny.

12 — Je třeba zdůraznit časovou působnost nového antidumpingového cla, které se týkalo počátečního pětiletého období, to znamená, že bylo vypočteno od té doby, kdy vstoupilo v platnost nařízení č. 1355/2008. Platnost sporného prováděcího nařízení, jímž se provádí rozsudek GLS, tak měla být ukončena pět let poté, co vstoupilo v platnost nařízení č. 1355/2008 (31. prosince 2008), tedy 31. prosince 2013.

13 — Viz poznámka pod čarou 6 tohoto stanoviska.

14 — Přesněji se jednalo o 48 000 kartónů po 24 kusech konzerv (312 gramů) mandarinek bez přídavku alkoholu a s přídavkem cukru (13,95 %) zařazených do podpoložky 2008 30 75 90 Integrovaného celního tarifu Společenství (TARIC). Při této příležitosti deklarovala celní hodnotu 5,91 eura za každý kartón.

18. Společnost GLS se dovolávala neplatnosti uvedeného nařízení a podala dne 30. dubna 2013 k Hauptzollamt Hamburg Stadt odpor proti uvedenému výměru; uvedený odpor byl jako neopodstatněný zamítnut rozhodnutím ze dne 24. května 2013. Dne 26. června 2013 společnost GLS podala proti tomuto rozhodnutí žalobu k Finanzgericht Hamburg (finanční soud v Hamburku), který se rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Je [sporné prováděcí] nařízení platné, ačkoli nebylo provedeno samostatné antidumpingové šetření v době nepříliš vzdálené od jeho vydání, nýbrž se pouze pokračovalo v antidumpingovém šetření, které již kdysi proběhlo ohledně období od 1. října 2006 do 30. září 2007, avšak toto šetření bylo podle závěrů Soudního dvora obsažených v jeho rozsudku GLS provedeno v rozporu s požadavky nařízení č. 384/96, což mělo za následek, že Soudní dvůr v uvedeném rozsudku [prohlásil] nařízení č. 1355/2008 [...] vydané na základě této kontroly, [za neplatné]?“

V – **Analýza**

A – *K důvodu neplatnosti předloženému Soudnímu dvoru*

19. Jeden z důvodů neplatnosti předložených Soudnímu dvoru v tomto řízení zahrnuje určení, zda je sporné prováděcí nařízení v rozporu s čl. 6 odst. 1 základního nařízení, jelikož je založeno na více než pět let starém šetření, které probíhalo od 1. října 2006 do 30. září 2007. Předkládající soudy pokládají Soudnímu dvoru otázky týkající se zákonnosti zohlednění původního období šetření pro přezkum existence obdobné země v rámci opětovného uložení projednávaného antidumpingového cla.

20. Pokud jde o Finanzgericht Düsseldorf, z čl. 6 odst. 1 třetí věty základního nařízení vyplývá, že šetření se musí povinně týkat stávajícího posuzovaného období, což platí i v případě opětovného uložení antidumpingového cla. Finanzgericht Hamburg dodává, že i když by mělo být v zásadě možné zohlednit počáteční období šetření, bylo by to v projednávané věci v rozporu se skutečností, že při takovém postupu není možno s dostatečnou jistotou vyloučit porušení povinnosti (náležité péče), které konstatoval Soudní dvůr v rozsudku GLS. Finanzgericht Hamburg poukazuje na to, že s přibývajícím časovým odstupem od období šetření se snižuje připravenost podniků z třetích zemí odpovídat na dotazníky.

21. Společnosti Eurologistik a GLS navrhují provést společný přezkum čl. 6 odst. 1 a 9 základního nařízení, z něhož by vyplynulo, že antidumpingová opatření mohou být zavedena pouze na základě stanovení co nejaktuálnějšího období šetření. Tvrdí, že rozsudek Industrie des poudres sphériques v. Rada [15] tvoří základ povinnosti, kdy si orgány musí zvolit časově nejbližší období šetření. Uvedené účastnice řízení konečně s odkazem na čl. 11 odst. 3 základního nařízení, který upravuje prozatímní přezkum, tvrdí, že toto opatření je rovněž důkazem toho, že platné antidumpingové clo není v rozporu s přezkumem, který je založen na aktuálních údajích.

B – *K legalitě zohlednění relevantního období šetření*

22. Pro odpověď týkající se důvodu neplatnosti vyplývajícího z výběru období šetření navrhuji, aby byly připomenuty některé zásady, jimiž se řídí stanovení antidumpingových cel, a klasická pravidla v oblasti přijímání správních rozhodnutí, a následně se budu podrobněji zabývat jejich dodržováním v souvislosti s přijetím sporného prováděcího nařízení.

15 — C-458/98 P, EU:C:2000:531.

1. Vyjádření z hlediska antidumpingových právních předpisů jako systému ochranných opatření v rámci společné obchodní politiky

23. Je nesporné, že čl. 6 odst. 1 základního nařízení nestanoví požadavek na období šetření, které musí orgány zohlednit kogentně. Uvádí pouze, že období šetření zpravidla odpovídá období nejméně šesti měsíců bezprostředně před zahájením řízení.

24. Nejprve je třeba připomenout, že antidumpingová cla mají za cíl neutralizovat dumpingové rozpětí vyplývající z rozdílu mezi vývozní cenou do Unie a obvyklou hodnotou výrobku, a odstranit tak škodlivé účinky dovozu dotyčného zboží do Unie [16]. Cílem antidumpingového řízení je ochrana výrobního odvětví Unie, které má nárok na tuto ochranu, pokud jsou splněny podmínky stanovené v základním nařízení (článek 5 odst. 9 a čl. 6 odst. 4 základního nařízení) [17].

25. Soudní dvůr tak v rozsudku Industrie des poudres sphériques v. Rada [18] uvedl, že uložení antidumpingových cel *není sankcí za předchozí jednání* [19], ale obranným a ochranným opatřením proti nekalé hospodářské soutěži, která je výsledkem dumpingu, a že z tohoto důvodu nemohou být antidumpingová cla obecně ukládána ani zvyšována se zpětnou platností. Na základě toho Soudní dvůr dospěl k závěru, že orgány musí vést šetření *pro účely zjištění újmy* „na základě co nejaktuálnějších informací“ [20].

26. Orgány Unie mají navíc širokou posuzovací pravomoc právě v oblasti antidumpingových opatření z důvodu složitosti hospodářských, politických a právních situací, které musí zkoumat. Soudní přezkum takového posouzení musí být proto omezen na ověření toho, zda byla dodržena procesní pravidla, zda skutková zjištění, na jejichž základě byla učiněna zpochybněná volba, byla věcně správná, zda nedošlo ke zjevně nesprávnému posouzení těchto skutkových zjištění nebo zda nedošlo ke zneužití pravomoci [21].

27. Podle čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení se vhodná třetí země s tržním hospodářstvím vybere přiměřeným způsobem [22]. Především je třeba uvést, že volba srovnatelné země spadá do posuzovací pravomoci orgánů, které provádějí analýzu komplexních hospodářských situací. Přestože výkon této posuzovací pravomoci není vyňat ze soudního přezkumu Soudního dvora, je jeho rozsah relativně omezený [23]. Rozsah chyby konstatovaný v rozsudku GLS tedy musí být vykládán restriktivně.

28. Dále se chci zabývat dobou trvání antidumpingových opatření, která byla příčinou nejasností účastníků původního řízení. Z článku 11 odst. 1 a 2 základního nařízení ve světle bodu 20 odůvodnění tohoto nařízení vyplývá, že antidumpingové opatření zůstává v platnosti pouze po nezbytně dlouhou dobu. Konečné antidumpingové opatření pozbývá platnosti po pěti letech od zavedení, pokud přezkum neprokáže, že by mělo být zachováno.

29. Přezkum (opatření, která pozbývají platnosti) podle čl. 11 odst. 2 základního nařízení tedy pro Komisi znamená nutnost stanovit nové období šetření. Důvodem k prozatímnímu přezkumu, který stanoví čl. 11 odst. 3 uvedeného nařízení, je kromě toho reakce na změnu okolností. To přirozeně znamená stanovení nového období šetření. Při vracení antidumpingových cel podle čl. 11 odst. 8

16 — Rozsudek Carboni e derivati (C-263/06, EU:C:2008:128, body 39 až 41).

17 — Viz rozsudky Fediol v. Komise (191/82, EU:C:1983:259, body 15 až 25) a Eurocoton v. Rada (C-76/01 P, EU:C:2003:511, body 54 až 74).

18 — C-458/98 P, EU:C:2000:531.

19 — Je třeba zdůraznit, že antidumpingová opatření nemohou trvat neomezeně, jak vyplývá z článku 11 základního nařízení, a uvést, že s ohledem skutečnost, že mají povahu ochranných opatření, a nikoli trestních či správních sankcí, se u nich nepoužije zásada *ne bis in idem*.

20 — C-458/98 P, EU:C:2000:531, body 91 a 92.

21 — Viz rozsudek Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154, bod 29).

22 — Rozsudky Nölle (C-16/90, EU:C:1991:402, body 11 a 12); Rotexchemie (C-26/96, EU:C:1997:261, body 10 a 11) a GLS (C-338/10, EU:C:2012:158, bod 22).

23 — Stanovisko generální advokátky E. Sharpston ve věci Fliesen-Zentrum Deutschland (C-687/13, EU:C:2015:349, bod 35).

základního nařízení[24] je důležitá především účinnost a aktuálnost období šetření, neboť na základě tohoto řízení probíhá šetření týkající se vývozu výrobců–vývozců do Unie a výpočtu nového dumpingového rozpětí. V tomto rámci může Komise dospět k tomu, že stanoví dvě období šetření[25]. Poukazuji tedy na to, že postup týkající se rozsudku GLS a přijetí sporného prováděcího nařízení nijak nesouvisí s žádným z výše uvedených předpokladů.

30. Nakonec je třeba připomenout, že základní nařízení musí být vykládáno ve světle dohody o uplatňování článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu z roku 1994 (GATT)[26], která tvoří přílohu 1A Dohody o zřízení Světové obchodní organizace (WTO) podepsané v Marrákeši dne 15 dubna 1994 a schválené rozhodnutím Rady 94/800/ES ze dne 22. prosince 1994 o uzavření dohod jménem Evropského společenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci, v rámci Uruguayského kola mnohostranných jednání (1986-1994)[27].

31. Z vysvětlení týkajících se dohody o antidumpingu tedy vyplývá, že dodržování časových lhůt již není povinné, pokud jsou dotčené výrobky předmětem soudních řízení[28]. Je pravda, že tento výklad se používá u těch ustanovení této dohody, která se týkají zahájení šetření a jeho dalšího průběhu, který byl v rámci WTO omezen na 18 měsíců, a je třeba připomenout, že v unijním právu omezil čl. 6 odst. 9 nařízení č. 384/96 toto řízení na 15 měsíců. Toto pravidlo podle mne vyplývá z obecné zásady, podle níž prodloužení antidumpingového řízení z důvodu následného soudního řízení nezavazuje k přezkumu materiálních podmínek pro uložení antidumpingových cel pouze z důvodu uplynutí času. Nicméně napadení antidumpingového opatření před soudem nesmí pochopitelně učinit ze správního řízení „perpetuum mobile“. Touto zásadou se podle mého názoru řídí i uplatňování čl. 6 odst. 1 základního nařízení.

2. Připomínky z hlediska přezkumu zákonnosti správního řízení

32. Z hlediska přezkumu zákonnosti a pravidel, která se použijí na celé správní řízení, je základem povinností, jež přísluší orgánům v projednávané věci, článek 266 SFEU, který stanoví, že orgán, jehož akt byl prohlášen za neplatný, je povinen přijmout opatření vyplývající z rozsudku Soudního dvora.

33. V tomto ohledu je třeba připomenout, že pokud je za neplatný prohlášen akt, kterým se ukončuje správní řízení, jež sestává z několika fází, jako je antidumpingové řízení, neznamená to nutně, že je za neplatné prohlášeno celé řízení, které předchází přijetí napadeného aktu[29].

34. Antidumpingové řízení je příkladem takového řízení sestávajícího z několika fází. Proto ze zrušení nařízení zavádějícího antidumpingová opatření neplyne zrušení celého postupu provedeného před přijetím uvedeného nařízení *ex officio*. Jak tedy uvádí Rada ve svém písemném vyjádření, orgány systematicky přistupují k opětovnému částečnému zahájení původního šetření, aby tak napravily nezákonnost původního nařízení. Rozsah tohoto opětovného zahájení je tedy omezen na provedení rozsudku unijního soudu, kterým se ruší původní nařízení[30].

24 — Viz bod 3.6 oznámení Komise o vrácení antidumpingových cel (Úř. věst. 2014, C 164, s. 9).

25 — Viz prováděcí rozhodnutí Komise o žádostech o vrácení zaplacených antidumpingových cel z dovozu ferosilikátu pocházejícího z Ruska [C(2014) 9807 final].

26 — Úř. věst. 1994, L 336, s. 103, dále jen „dohoda o antidumpingu“.

27 — Úř. věst. 1994, L 336, s. 1, Zvl. vyd. 11/21, s. 3. Viz rozsudek BEUC v. Komise (T-256/97, EU:T:2000:21, body 66 a 67).

28 — Článek 9.3.1. dohody o antidumpingu zní: „Jestliže je výše antidumpingového cla vyměřena zpětně, určení konečného závazku na zaplacení antidumpingového cla bude provedeno co nejdříve, obvykle do 12 měsíců a v žádném případě později než do 18 měsíců po datu, ke kterému byla žádost o konečné stanovení výše antidumpingového cla předložena. Jakékoliv vrácení bude provedeno bezodkladně a obvykle nejdéle do 90 dní, které následují po určení konečného závazku, určeného podle tohoto pododstavce. V každém případě, kdy vrácení není provedeno do 90 dní, podají úřady, jsou-li o to požádány, vysvětlení.“

29 — Viz rozsudky Asteris a další v. Komise (97/86, 99/86, 193/86 a 215/86, EU:C:1988:199, bod 30), jakož i Fedesa a další (C-331/88, EU:C:1990:391, bod 34).

30 — Viz rozsudky Rada v. Parlament (34/86, EU:C:1986:291, bod 47); Španělsko v. Komise (C-415/96, EU:C:1998:533, bod 31), a Industrie des poudres sphériques v. Rada (C-458/98 P, EU:C:2000:531).

35. Sdílím tedy stanovisko orgánů, pokud jde o to, že tvrdí, že pro provedení rozsudku, kterým se rozhoduje o neplatnosti, postačí zpětně napravit samotný nedostatek, který Soudní dvůr identifikoval.

36. Nicméně je důležité rozlišovat mezi samotným důvodem prohlášení neplatnosti, v tomto případě porušení povinnosti řádné péče při určení běžné hodnoty, a věcným dosahem takového důvodu zrušení, tedy důsledků („*spread–effects*“) vyvolaných celým aktem, který Soudní dvůr prohlásil za neplatný. Dosah procesního nedostatku tak musí být posouzen na základě zjištěné chyby [31]. Považuji za zřejmé, že mohou nastat případy, kdy bylo šetření jako celek vedeno natolik nesprávně, že je třeba opětovně zahájit řízení. To by ale mělo bez jakýchkoli pochybností vyplynout z rozsudku Soudního dvora, kterým bylo prováděcí nařízení prohlášeno za neplatné. V této souvislosti uvádím, že rozsudek GLS nezpochybnil jiná konstatování ohledně nařízení č. 1335/2008, které se týkají například újmy, zájmu Společenství a vývozní ceny. Zpochybněna nebyla zejména sama důkazní hodnota šetření. Procesní nedostatek se naopak týkal relativní nejistoty související s nedostatečností údajů, pokud jde o výběr obdobné třetí země.

3. K volbě období šetření

37. S ohledem na výše uvedené skutečnosti je jádrem problému dodržování hranic posuzovací pravomoci, kterou mají orgány při provádění rozsudku Soudního dvora, jímž bylo nařízení o antidumpingu prohlášeno za neplatné. Tuto pravomoc lze vykonávat pouze v mezích cílů sledovaných základním nařízením [32].

38. Uvádím, že období šetření stanovené v čl. 6 odst. 1 základního nařízení směřuje zejména k zajištění toho, aby důkazy, na kterých je založeno stanovení dumpingu a újmy, nebyly ovlivněny jednáním dotčených výrobců následujícím po zahájení antidumpingového řízení, a tudíž aby konečné clo uložené na konci řízení mohlo účinně nahradit újmu vyplývající z dumpingu [33].

39. V projednávané věci tak musí posouzení účinků důvodu neplatnosti odpovědět na otázku, zda je s přihlédnutím k této funkci období šetření možné odstranit vadu vytýkanou Soudním dvorem v rozsudku GLS, aniž by bylo nutné provádět šetření aktualizovaných údajů v aktualizovaném období. Jinými slovy, jedná se o to stanovit, do jaké míry mohla chyba v určení běžné hodnoty ovlivnit posuzování dumpingu [34].

40. Z rozsudku GLS totiž vyplývá, že Komise se dopustila procesní, nikoli věcné chyby. Z oznámení o opětovném zahájení šetření vyplývá, že je „omezeno na výběr obdobné země, existuje-li, a na určení běžné hodnoty podle čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení, jež má být použita k výpočtu dumpingového rozpětí“ [35].

41. Poukazuji na to, že bod 43 a 86 odůvodnění sporného prováděcího nařízení uvádí dva důvody, které orgány vedly ke zpochybňovanému výběru. „[V]zhledem k tomu, že byla v platnosti antidumpingová cla, [...] údaje shromážděné během nového období šetření [by] byly ovlivněny existencí těchto antidumpingových cel“ na jedné straně a „argumenty stran o tom, že momentálně k dumpingu údajně nedochází, je vhodnější projednat při prozatímním přezkumu podle čl. 11 odst. 3 základního nařízení“ na straně druhé.

31 — Například v případě procesního nedostatku, který není v rozporu se zájmy podniku, jenž byl účastníkem antidumpingového řízení. Takový případ nastává, jestliže orgány vyslechnou svědectví podniku a poté se rozhodnou stanovit antidumpingové clo, aniž by o svém rozhodnutí včas informovaly zúčastněný podnik.

32 — Rozsudek Eurocoton a další v. Rada (C-76/01 P, EU:C:2003:511, bod 70).

33 — Rozsudek Transnational Company „Kazchrome“ a ENRC Marketing v. Rada (T-192/08, EU:T:2011:619, body 221-224).

34 — Ostatně sdílím názor generální advokátky E. Sharpston ohledně důsledků faktických chyb, podle kterého pouhá existence těchto chyb, byť zjevných, by sama o sobě neměla zapříčinit automatickou neplatnost antidumpingového nařízení. Důležitá není zjevná povaha chyb, ale důležité je vědět, zda mohly zpochybnit skutečnost, že by Rada dospěla ke stejnému závěru, kdyby měla správné údaje. Viz stanovisko generální advokátky E. Sharpston ve věci Bricmate (C-569/13, EU:C:2015:342, bod 61).

35 — Oznámení o opětovném zahájení šetření, bod 3.

42. Navíc bod 54 odůvodnění sporného prováděcího nařízení potvrzuje, že „[s] přihlédnutím k připomínkám podaným stranami, jejich analýze a navzdory tomu, že se přes značné úsilí útvarů Komise nepodařilo zajistit dostatečnou míru spolupráce ze strany potenciálních výrobců ve třetích zemích, byl učiněn závěr, že nebylo možné určit běžnou hodnotu na základě ceny nebo početně zjištěné hodnoty ve třetí zemi s tržním hospodářstvím, jak předepisuje čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení“.

43. Kromě toho, jak uvádí Rada, cla stanovená sporným prováděcím nařízením mají účinek pouze po zbytek doby platnosti nařízení č. 1355/2008, nikoli pět let poté, kdy sporné prováděcí nařízení vstoupilo v platnost. Projednávané věci se tedy netýkají šetření zahájeného podle článku 5 základního nařízení. Komise v této souvislosti dodává, že nový přezkum ukázal, že procesní chyba ve skutečnosti neměla *žádný vliv na výsledek přezkumu*. Výsledky původního šetření jsou tak v co největší míře zahrnuty do výsledku přezkumu, který je vyjádřen ve sporném prováděcím nařízení. Provedení zcela nového šetření v nově stanovené lhůtě by znamenalo značné zpoždění, které by bylo neodůvodněné s přihlédnutím k nároku unijního odvětví na tuto ochranu a ke skutečnosti, že procesní chyba je omezena pouze na jeden dílčí aspekt.

44. Jsem tedy toho názoru, že chyba při stanovení obdobné země v projednávané věci neovlivnila jiné skutečnosti, které jsou důležité pro výpočet antidumpingového cla. Přestože by tedy logika vyplývající z pravidel společné obchodní politiky na první pohled podporovala spíše používání co nejnovějších údajů, podle mého názoru by ze dvou možných přístupů v projednávaných věcech měla mít přednost spíše logika administrativní, podle níž by legalita správního aktu neměla být zpochybňována dalším vývojem skutkové situace. Orgány proto nepřekročily hranice své posuzovací pravomoci.

45. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti přezkum sporného prováděcího nařízení nemůže vést ke konstatování jeho neplatnosti.

VI – **Závěry**

46. Aniž by byl dotčen přezkum dalších uvedených důvodů neplatnosti, navrhuji Soudnímu dvoru, aby na otázky, které položil Finanzgericht Düsseldorf a Finanzgericht Hamburg, odpověděl, že přezkum prováděcího nařízení Rady (EU) č. 158/2013 ze dne 18. února 2013 o opětovném uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých upravených nebo konzervovaných citrusových plodů (mandarinek atd.) pocházejících z Čínské lidové republiky neodhalil skutečnosti nasvědčující jeho neplatnosti.